

The Great Global Warming Swindle

Marius Oppedal og Paul René Bergan

Ethos – talerens karakter

Bruk av doktorer og professorer gjør at det som blir sagt oppfattes mer seriøst, og får automatisk mer autoritet.

Det er ikke nødvendigvis personen som er avgjørende, men også klipping og liming. Kildekritikk – ved Patrick Moore ved Greenpeace. Dette har gått fra å være miljø saker og blitt politiske saker. Måten journalister bruker logos til å påvirke ethos.

Professor Syun-Ichi Akasofu (director, International Arctic Research Center, IARC) fremstår som en objektiv, saklig forsker, noe som gir han den kredibiliteten han fortjener, i motsetningen til professor Paul Reiter som hovedsaklig er tatt med for å rakke ned på IPCCs rapport.

Pathos – følelser/emosjoner

I forhold til Al Gore, som spiller på våre følelser i sitt foredrag – vi må gjøre noe nå eller så vil vi senere lide under konsekvensene av ikke å ha gjort noe. Professorene derimot er rasjonelle og holder seg til konkrete forskningsresultater og fakta.

Vise alternativt perspektiv som berører Afrikas utvikling, spiller på følelsen av at vi forneker de å ta i bruk de ressursene de har. Tar det helt ut av den "vanlige" konteksten, og ser det på en ny måte. Bruk av visuelle virkemidler er med på å farge vårt følelsesbilde av saken. Retorisk bruk av dårlig samvittighet. Vi ser på Afrika som "scum" ved den måten vi behandler de og deres utvikling på nå. Vi får ansvar for Afrikas utvikling, som til nå ikke har gått veldig fort nok.

Logos – resonnement

Måten det er strukturert og bygget opp på – først presenteres normen rundt global oppvarming, hvordan folk ser på det. Åpningssekvensen gjør narr av det inntrykket media gir oss. Her blir også filmens tese fremlagt: "This is a story of how a theory about climate turned into a political ideology". Deretter følger en kort presentasjon av alle temaene som tas opp i filmen. Etter presentasjonen begynner gjennomgangen av deres teorier om klimaforskning. Her med et utvalg professorer og doktorer med sine kontroversielle standpunkter. Dette er personer som er autoriteter som uttaler seg innen sitt ekspertise felt. Uttalelsene klippes så sammen for å passe inn i den helheten dokumentarskaperen ønsker å legge fram.

Dokumentaren spiller på at argumentene til forskjellige "naturvernere", som ikke er representert i dokumentaren, ikke er basert på fakta, men på at de skal beholde jobbene sine i det som har blitt en milliardindustri. Fjerner de grunnlaget for miljødiskusjon, ved å si at det ikke var unaturlig, mister de også jobbene sine.

Populistisk tilnærming for å avvæpne argumentene sine. Fordummer argumentene sine, ved tegneserien bruken. Viser ikke alltid til kilder, f.eks. ved vulkaneksempelet. Presenterer ikke så mange motargumenter, uten å svekke sin egen argumentasjon. De argumentene de motargumenterer er plukket ut selektivt for å kunne avfeie enhver tvil. Ingen mulighet til å stille spørsmålstegn ved den måten de har lagt det opp/resonnementene deres. Samme type statistikk kan brukes forskjellig av to forskjellige forskere. Dokumentaren avsluttes ved å trekke inn et alternativt perspektiv til konsekvensene av global oppvarming, nemlig hvordan dette påvirker Afrika, og utvikling i de landene.

Den enkle formen saken blir presentert på, gjør at alle forstår det som blir lagt frem – en inkludering av alle samfunnslag (noe som er typisk for TV og dokumentarsjangeren), men dette skaper også rom for tvetydigheter, som vi kan diskutere senere, i presentasjonen.